

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 3T/86/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414010227
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Alman
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1414010227.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Almana a prísediacich Magdalény Mišovskej a Oľgy Navarčíkovej v trestnej veci proti obžal. F. Q. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. októbra 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku súd obžalovaného

F. Q., M.. XX.XX.XXXX/XXXX F. Q., A. Q. Q., D. X,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava IV, sp. zn. 2Pv 733/11, zo dňa 17.06.2014 pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona v znení zák.č. 257/2009 Z.z., ktorých sa mal dopustiť tak,

ž e

dňa 02.09.2011 okolo 03:30 h v Bratislave, na ulici kpt. T..D., U. R. Č.. XX zámerne presne nezisteným spôsobom podpálil motorové vozidlo zn. Citroen C2, červenej farby EČ: Q.-XXX-P., v dôsledku čoho došlo k úplnému zhoreniu uvedeného vozidla, čím spôsobil poškodenej spoločnosti OTP leasing, a.s. (v súčasnosti Credium Slovakia , a.,s.) škodu vo výške 3.000,-€, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci proti obžal. F. Q. bolo na hlavnom pojednávaní vykonané kontradiktórne dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov I. J., P. J., B. J., prečítaním výpovedí neprítomných svedkov, oboznámením znaleckého posudku a odborného vyjadrenia, oboznámením listinných dôkazov.

Zástupca poškodenej spoločnosti sa na hlavné pojednávanie nedostavil, v prípravnom konaní si nárok na náhradu škody neuplatnil riadne a včas , ako to vyžaduje Trestný poriadok.

Obžalovaný F. Q. po zákonomnom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že sa cíti nevinný zo spáchania žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby.

K veci uviedol, že oznámenie na neho je pomstou zo strany jeho bývalej priateľky. So P. J. mal síce v minulosti konflikt, táto mu dlhovala 30,-Eur, ale dlh mu vyplatila. Po tom konflikte sa spolu stretávali. Nemal dôvod P. J. ublížiť. Od U. Y. si žiadnu horľavinu nezabezpečoval, v inkriminovaný deň bol so svojou priateľkou C. W. a spolu strávili celú noc v Petržalke na Rovniankovej ulici. Na druhý deň sa chceli ísť spolu kúpať a išli do Dúbravky, kde stretli P. J. s F. Q. a Sandra mu vtedy povedala, že jej

niekto podpálil auto. On sa bol na to auto pozrieť a auto si odfotil do mobilu. Bielu mikinu s kapucňou nikdy nemal, také veci nenosí.

S B. J. mal v tom období veľmi zlé vzťahy, ublížila mu, ale stretávali sa aj si telefonovali, aj posielali SMS správy. V čase svojho výsluchu vykonával trest za vydieranie B. J.. Po skutku sa stretol s B. J. 03.09.2011, kedy táto oslavovala narodeniny. Vtedy jej povedal, že sa dozvedel, že Sandre niekto podpálil auto a ukazoval jej aj fotky v mobile, ktoré vyhotovil dňa 02.09.2011 okolo obeda. Tieto fotky boli robené za denného svetla, auto na nich bolo už zhorené, nie horiace.

Svedkyňa I. J. uviedla, že predmetné vozidlo zakúpila na leasing cez spoločnosť OTP leasing. Dňa 02.09.2011 jej asi o 03.46 hod. volala dcéra, že jej horí auto a že volala hasičov. Toto vozidlo dala ona dcére do užívania asi pred rokom. Ona nemala s nikým problémy, nikto sa jej nevyhrážal, nevie ani o tom, že by sa niekto vyhrážal jej dcére. Nevie, že by mala jej dcéra nejaké spory s obžalovaným. Auto bolo požiarom zničené.

Svedkyňa P. J. uviedla, že s obžalovaným boli v rozhodnom období kamaráti, nemali medzi sebou žiadne problémy. V noci v čase skutku ju zobudil jej priateľ s tým, že jej horí auto. Z okna videla, že auto je v plameňoch. Okolo auta nevidela žiadne osoby, vonku bola tma. Keď na druhý deň čakala vonku na políciu prišiel tam obžalovaný s nejakou priateľkou a pýtal sa jej čo sa stalo. Obžalovaný si vtedy zhorené auto aj fotil. Po skutku sa pýtala F. Q., či by nevedel zistiť kto to auto podpálil a tento jej povedal, že priateľka obžalovaného tvrdila, že by to mal byť obžalovaný, že sa jej s tým chválil a ukazoval jej aj fotky. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť k tomu, či obžalovaný v rozhodnom období nosil bielu mikinu.

Svedkyňa B. J. uviedla, že keď oslavovala narodeniny prišiel za ňou obžalovaný, ktorý nebol triezvy a v mobile jej ukazoval fotky na ktorých horelo auto a ako je to auto už zhorené. Fotiek bolo viac. Hovoril, že on to auto zapálil a že pri podpálení bola s ním jedna slečna. Obžalovaný jej hovoril, že mal vtedy so Sandrou nejaký konflikt. Fotky ktoré jej ukazoval si myslí, že boli robené za tmy. Ona mala s obžalovaným v tom čase veľmi zlé vzťahy, on na ňu útočil a za to bol aj vo väzení ich vzťahy sú dlhodobo narušené a zlé. To, čo jej obžalovaný povedal, ona potom povedala Q.. K SMS správe, ktorú poslala obžalovanému dňa 10.09.2011 uviedla, že „asi nechcela o tom na polícii rozprávať“.

V prípravnom konaní uviedla, že obžalovaný jej vo svojom mobilnom telefóne ukazoval fotku zhoreného auta (č.l.41). Fotka mala byť robená za tmy, fotiek bolo viac. Podľa nej mal obžalovaný horľavinu od svojho brata. Obžalovaný jej povedal, že je hovädina, že horľavinu má od Y., túto mal od svojho brata. Auto podpálil Sandre preto, lebo mu dlhovala peniaze, 30,-Eur. Nepovedal jej akým spôsobom to urobil. Na č.l. 59 uviedla, že jej obžalovaný ukazoval dve fotky horiaceho auta. Následne uviedla, že na jednej fotke auto

horelo a na druhej bolo zhorené. Na č.l. 59 uviedla, že nevie akú sumu dlhovala Sandra obžalovanému a nevie čím bolo auto zapálené.

Po konfrontovaní týchto rozporných tvrdení svedkyňa uviedla, že k uvádzanej horľavine sa nevie vyjadriť. Nevedela sa vyjadriť ani k tomu, či jej obžalovaný ukazoval fotky 03.09.2011, alebo 04.09.2011. Uviedla že obžalovaný jej ukazoval viac fotiek auta a na niektorej auto horelo. Obžalovaný jej nehovoril nič o tom, že pri skutku mal byť prítomný nejaký muž. Obžalovaný je človek, ktorý hovorí pravdu.

Po splnení zákonných podmienok súd so súhlasom prokurátora a obžalovaného prečítal výpovede neprítomných svedkov.

U. P. uviedol, že dňa 02.09.2011 okolo 03.00 - 03.30 hod. ho zobudila manželka, že počula tupý úder do skla. Z okna videl dve osoby ako utekajú od auta Citroen C2. Auto ešte vtedy nehorelo. Zavolať políciu, obliekol sa a išiel von na parkovisko. Vtedy už auto horelo. Polícii povedal, že videl dve osoby utekať od auta smerom po ulici kpt.Rašu smerom na hlavnú cestu. Jeden mal oblečenú bielu mikinu s kapucňou na hlave, bol vysoký cca 170 cm, pevnejšej postavy. Druhý bol vysoký cca 170 cm, nevie čo mal oblečené, bo, štíhlejšej postavy, ostrihaný na krátko, vlasy mal tmavej farby.

I. P. uviedla, že sa zobudila na buchot a z okna videla červené osobné autov ktorom vnútri už niečo horelo a odbehovali od neho nejakí dvaja chalani. Jeden bol v bielej mikine, na hlave mal kapucňu, vysoký bol cca 170 cm, štíhlejšej postavy, do tváre mu nevidela. Druhý bol nižšej štíhlejšej postavy, oblečené mal niečo tmavé, mal krátko ostrihané tmavé vlasy. Do tváre mu nevidela.

U. R. uviedol, že sa zobudil v noci medzi 02.00 až 04.00 hod. na rozbitie skla. Pozrel von oknom a uvidel, ako je na aute rozbité sklo a ako na jednom z predných sedadiel niečo horí a videl jednu osobu,

myslí, že to bol muž, ktorá utekala od auta smerom na ulicu kpt. Rašu a na Bilfkovu ulicu. Táto osoba mama na sebe oblečené niečo biele, vysoký bol cca 170 - 180 cm, štíhlejšej postavy, nemal dlhé vlasy, do tváre mu nevidel.

V predmetnej veci nebolo možné osobne na hlavnom pojednávaní vypočuť troch svedkov, pričom na podstatných svedkov U. Y. J. C. W. vydal súd 13.02.2015 príkaz na obmedzenie ich osobnej slobody. Tento príkaz nebol do dňa hlavného pojednávania zrealizovaný, ani títo svedkovia, ani svedok Q. sa v mieste svojich uvádzaných bydlísk nezdržiavajú, nie je známe iné miesto ich pobytu, nenachádzajú sa ani vo väzbe a neúspešné boli všetky pokusy polície o ich predvedenie na hlavné pojednávanie. Z toho je celkom jasne zrejmé, že títo svedkovia sa zdržiavajú na neznámom mieste sú nezvestní a pre potreby súdu nedosiahnuteľní.

Podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Trestného poriadku zápisnica o výpovedi svedka sa môže prečítať aj vtedy, ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona a taká osoba sa stala nezvestnou pre pobyt na neznámom mieste, nedosiahnuteľnou, ak sa taká osoba ani na opätovné predvolanie súdu k výsluchu bez dôvodného ospravedlnenia nedostaví a jej predvedenie bolo neúspešné.

Nakoľko boli splnené všetky zákonné podmienky na čítanie výpovedí neprítomných svedkov z prípravného konania, ktoré boli vykonané v súlade so zákonom, sú tieto výpovede na hlavnom zo zákona prečítané.

F. Q. vo svojej výpovedi zo dňa 26.03.2014 uviedol, že keď sa bol pozrieť na vrak auta, stretol sa so P. J., ktorá ho poprosila, že ak by sa niečo dozvedel v súvislosti s jej zapáleným autom, aby jej dal vedieť. On na to stretol B. J. a tá mu povedala, že v tom má prsty obžalovaný. Len to mu povedala a on tú informáciu posunul Sandre.

C. W. vo svojej výpovedi zo dňa 09.04.2014 uviedla, že v noci zo dňa 01.09.2011 na 02.09.2011 bola s obžalovaným celú noc u neho doma v Petržalke. Obžalovaný navaril večeru a boli celú noc spolu a popíjali. Obžalovaný od nej cez celú noc neodišiel. Spať išli asi o jednej hodine ráno, ešte šaškovali a zaspali s určitosťou o pol štvrtej.

Ráno sa zobudili asi okolo desiatej a spolu išli do Dúbravky, kde boli asi dve hodiny u nej na Považanovej ulici. Potom ako išli von stretli Sany, ktorá plakala na lavičke a povedala, že jej nejaký feťák podpálil auto. Nevšimla si, že si obžalovaný vtedy zhorené auto fotil. Ona sa bavila so Sany, obžalovaného nepozorovala. Ona si myslí, že to Sany urobil niekto z konkurencie, lebo vie, že táto predávala drogy. Ona nemala pocit, že by obžalovaný o zhorenom aute niečo vedel, čudoval sa tomu čo sa stalo. Vie na sto percent, že obžalovaný v noci z bytu neodišiel. Podľa nej by obžalovaný neplánoval nejakú večeru s ňou, keby chcel spraviť niečo také.

U. Y. vo svojej výpovedi zo dňa 10.02.2014 uviedol, že v roku 2013 alebo 2012 bol u neho obžalovaný s otázkou, či nemá nejaké riedidlo alebo technický benzín, alebo niečo tak. Nepovedal mu načo to potrebuje. On nič také nemal a tak obžalovaný odišiel. Niekde nevie kde a od koho sa dopyčul, že obžalovaný podpálil niekomu auto. Nevie ako dlho na to za ním prišla Sandra, ktorú pozná pod prezývkou Sany, ktorá prišla aj s policajtom N. a pýtali sa ho ohľadne tejto záležitosti. On im povedal len to čo vyššie uviedol. Poprel, že by niekedy povedal, že sa mu obžalovaný priznal k podpáleniu auta poškodenej. To, že to mal byť obžalovaný bola len fáma štýlom jedna babka povedala.

Prvú výpoveď svedka U. Y. zo dňa 07.11.2011 súd nemohol čítať, nakoľko sa jedná o svedka o ktorého tvrdenie prokurátor oprel podanú obžalobu a táto výpoveď je vykonaná síce po začatí trestného stíhania, ale pred oznámením obvinenia obžalovanému a tento sa teda nemohol výsluchu svedka zúčastniť, čím bola porušená kontradiktórnosť dokazovania v prípravnom konaní. Rovnako neprocesné sú potom aj otázky na svedka vo výpovedi zo dňa 10.2.2014, ktoré smerujú na tvrdenia svedka, ktoré uviedol v tejto neprocesnej výpovedi zo dňa 07.11.2011.

Súd po splnení zákonných podmienok oboznámil znalecký posudok Výskumného ústavu súdnej optiky Bratislava s pripojeným CD nosičom, z ktorého vyplýva, že okrem záznamov hovorov a SMS správ sa v mobilnom telefóne obžalovaného nenachádzajú žiadne fotografie ani horiaceho, ani zhoreného auta poškodenej. V telefóne je SMS správa zo dňa 07.09.2011 od Kataríny J. kde je okrem iného uvedené „...čo sa týka tej veci so SANY, budem stáť za tebou, lebo nechcem mať s tebou poťahovačky...“

Z odborného vyjadrenia k výške spôsobenej škody vyplýva, že na vozidle Citroen C2 vznikla požiarom škoda vo výške 3.000,-Eur.

Z listinných dôkazov súd oboznámil protokol o ohliadke miesta činu, z ktorého vyplýva, že na mieste činu neboli zaistené žiadne stopy. Súd oboznámil doklady k zhorenému vozidlu oznámenie poisťnej udalosti a dohodu o uznaní záväzku, z ktorých nič podstatné nevyplýva. Z registra trestov a posudkov na obžalovaného vyplýva, že tento spáchal štyri priestupky, v registri trestov má päť záznamov, z toho štyri krát sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Z trestného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T 73/14 vyplýva, že v tomto konaní bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok dňa 25.05.2012, takže žalovaný skutok spáchal obžalovaný skôr, ako bol vyhlásený rozsudok vo veci 3T/73/2014. Druhý odsudzujúci rozsudok bol vyhlásený 10.07.2014, právoplatný bol 10.07.2014, ktorým bol obžalovaný Q. uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a iné, za čo mu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia a trest prepadnutia vecí, pričom ako poškodená v tejto veci bola B. J..

V predmetnej trestnej veci bolo na hlavnom pojednávaní vykonané rozsiahle kontradiktórne dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi. Vykonané dôkazy súd vyhodnotil jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach a dospel k záveru, že nebolo preukázané, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný.

Obžalovaný celé konanie popieral spáchanie žalovaného skutku. Uviedol, že o zhorení auta P. J. sa dozvedel náhodne až na druhý deň, keď bol v Dúbravke so svojou priateľkou C. W. J. P. P. J.. Uviedol, že v čase skutku sa nachádzal v Petržalke vo svojom byte spolu so svojou priateľkou C. W.Č. a bol tam celú noc. Uviedol že so P. J. mali dobrý vzťah, nemali žiadne konflikty ani problémy. Zhorené auto si fotil až po skutku a stretnutí so Sandrou. Od Y. si žiadnu horľavinu nezabezpečoval.

Tvrdenie obžalovaného, že v čase spáchania skutku sa tento nachádzal v Petržalke po celú noc potvrdila aj svedkyňa C. W.. Táto tiež potvrdila tvrdenie obžalovaného o tom, kedy sa tento dozvedel o zhorení auta P. J..

P. J. potvrdila, že obžalovaný nemal žiadny motív poškodiť jej vozidlo a že jej auto si fotil až po jeho zhorení.

U. Y. potvrdil, že obžalovanému žiadnu horľavinu nedával. Nezrovnalosti jeho výpovede ohľadne uvádzaných rokov, kedy mal stretnutie s obžalovaným súd pripisuje plynutiu času od skutku a tomu, že svedok si nemusel dobre rok skutku pamätať. Svedok jednoznačne poprel, že by sa mu mal obžalovaný priznať, že žalovaný skutok spáchal on. Jednoznačne uviedol, že sa len šírila fáma, že skutok mal spáchať obžalovaný.

Na mieste činu neboli zaistené žiadne stopy, ktoré by spájali osobu obžalovaného so žalovaným skutkom.

Z výpovedí svedkov P., P., R., Q. nevyplýva nič, čo by preukazovalo to, že obžalovaný žalovaný skutok spáchal. Svedok Q. uviedol, že to, že obžalovaný v tom má mať prsty mu povedala B. J..

Z obsahu znaleckého posudku nevyplýva, že by obžalovaný mal vo svojom telefóne zachytené horiace auto poškodené, čo by preukazovalo jeho prítomnosť na mieste činu v čase skutku, dokonca ani zhorené auto poškodené.

Obžaloba nepredložila súdu ani žiadny iný listinný dôkaz, ktorý by preukazoval spojenie osoby obžalovaného so žalovaným skutkom.

Obžaloba postavila svoje obžalobné tvrdenie na výpovedi jedinej nepriamej svedkyňi a to svedkyňi B. J., ktorá má jednoznačne preukázaný motív poškodiť obžalovanému, ktorá je voči nemu v nepriateľskom vzťahu, ktorá bola jeho obeťou v predchádzajúcom jeho odsúdení a mala teda reálny motív sa mu pomstiť. Jedine táto svedkyňa uviedla, že sa jej obžalovaný priznal, že žalovaný skutok spáchal a mal jej údajne aj ukázať fotografie horiaceho auta. Následne toto jeho „priznanie“ šírila ďalej medzi ostatných známych.

Súd poukazuje, že tvrdenie svedkyne J. je rozporuplné a ťažko uveriteľné. Raz svedkyňa uviedla, že jej obžalovaný ukazoval fotku zhoreného auta (jednotné číslo, malo sa teda jednať o jednu fotku). Potom uviedla, že fotiek bolo viacej, potom uviedla, že to boli dve fotky horiaceho auta a následne zase že to bola jedna fotka horiaceho auta a jedna fotka zhoreného auta.

Raz svedkyňa hovorila, že motívom konania obžalovaného bolo to, že Sandra mu dlhovala 30,-Eur, ale v inej výpovedi uviedla, že nevie akú sumu dlhovala Sandra obžalovanému.

V jednej výpovedi svedkyňa uviedla, že obžalovaný jej mal povedať, že horľavinu nemal od Y., ale od svojho brata, v druhej výpovedi uviedla, že sa k uvádzanej horľavine nevie vyjadriť.

Nevedela povedať ani či jej obžalovaný údajne fotky auta ukazoval 03.09.2011 alebo 04.09.2011. Na jednej strane uvádzala, že jej obžalovaný nepovedal, ako auto zapálil, ale na druhej strane uvádzala, že jej mal povedať, že auto zapálil so svojou priateľkou. Tvrdenie svedkyne J., že pri skutku mala byť osoba ženského pohlavia vyvrátili svedkovia P., P. J. R.. Títo svedkovia tiež spochybnili to, že by

obžalovaný mal vo svojom telefóne fotku horiaceho auta, lebo svedkovia uvádzali, že páchatelia hneď z miesta činu ušli, a utekali ešte v čase, keď auto nebolo v plameňoch, ale začínal horieť len interiér auta. Páchatel teda nemal čas zostať na mieste činu a čakať až sa auto rozhorí a potom si ho fotografovať. To značne spochybňuje tvrdenie svedkyne J., že vôbec existovali nejaké fotky horiaceho auta vyhotovené v čase skutku. Je zaujímavé, že fotky horiaceho auta nikto nevidel, len svedkyňa J., ktorá je zjavne voči obžalovanému zaujatá.

Z vyhodnotenia vykonaných dôkazov musí súd konštatovať, že v danej veci neexistuje žiadny priamy usvedčujúci dôkaz voči obžalovanému a neexistuje ani ucelená reťaz nepriamych usvedčujúcich dôkazov, ktoré by preukazovali, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Obžaloba opiera svoje tvrdenie len na spochybnenej výpovedi jednej svedkyne, ktorá je nepriamym dôkazom a ktorá je značne spochybnená a vyvrátená inými dôkazmi a plná vnútorných rozporov, čo na uznanie viny obžalovaného zjavne nepostačuje.

Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa sta skutok, ktorý je predmetom trestného konania. To platí tým skôr, keď vierohodnosť jediného priameho svedka je pochybná (č. 14/1964).

Hodnotenie dôkazov podľa § 2 ods. 6 Tr. por. musí súd vykonať tak, že uváži všetky okolnosti prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, teda skúma, či výpoveď svedka je logická, či sa svedok prípadne aj v okolnostiach menej podstatných neodchyľuje od svojej predchádzajúcej výpovede, pričom v prípade odchýliek musí súd zisťovať prečo k tomu dochádza (č. 30/1966-I).

Zásada objektívnej pravdy vyžaduje, aby súd oprel svoje zistenia o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie o púhu pravdepodobnosť. Tam, kde sa nedá bezpečne zistiť, ktorý z variantov skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, volí súd po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov ten, ktorý je pre obžalovaného priaznivejší (č. 46/1963, č. I/1966).

Ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazov pochybnosti o niektorých skutkových zisteniach dôležitých pre zavinenie, je potrebné rozhodnúť v prospech obžalovaného /in dubio pro reo/ (č. 22/1968-II).

Pri hodnotení svedeckej výpovede sa zásadne vychádza z toho, že svedok po poučení o význame a dôležitosti svedeckej výpovede hovorí pravdu. Na pravdivosť výpovede však môže vplývať viacero skutočností, schopnosť správne vnímať prežité udalosti, schopnosť si ich správne zapamätať a schopnosť ich správne reprodukovať.

Podозrenie z možnosti nepravdivej svedeckej výpovede prichádza do úvahy najmä vtedy, ak sa zistí motív a príčiny, ktoré by svedka mohli viesť k nepravdivej výpovedi. Judikát Jtk 11/2009 KS Žilina z 8.12.2009

V prípade, ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený.

Nakoľko v danej veci nebolo jednoznačne mimo akúkoľvek pochybnosť preukázané, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný, musel súd minimálne z dubioznych dôvodov rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia, cestou Okresného súdu Bratislava IV, na Krajský súd v Bratislave.